

NORDISK

BRIDGE

MAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORBUND

*Spill
bedre
bridge!*

HEFTE 4

APRIL 1933

TENNISBANE TILLEIE

LARGE, Vettakollen, Skogryggveien 13,
13 min. med trikk fra Majorstuen. 3 min. fra stasjonen.

Sesongtimer, ettermiddag:

2 timer ukentlig kr. 55.—.

Sesongtimer formiddag:

2 timer ukentlig kr. 30.—.

Enkelttimer kroner 2.00.

Ugenert beliggenhet.

Hurtigtørrende 1. kl. dekke.

Telefon 68175

NORDISK

BRIDGE

MAGASIN

4. Årg.

April 1933

Nr. 4

UTGITT AV: NORSK BRIDGE- A K A D E M I

Utkommer 1 gang månedlig, undtatt sommermånedene juni og juli.
Årsabonnement kr. 6.00. Kontoret og eksped. Vettakollen, Oslo Tlf. 68175.
Representant i Bergen: Agent Bj. Brynildsen, — Postboks 7. — Telefon 0380.
Redaktør: Isak Nielsen, Tollbodgaten 11. Tlf. 26240.

MEDARBEIDERE:

Kaptein Johs. Brun, Oslo

O.r.sakfører R. Gundersen, Oslo

Kontorsjef J. G. Helmer, Oslo

O.r.sakfører O. Krefting, Oslo

Rektor A. Midsem, Aalesund

Direktør N. M. Nielsen, Oslo

Arkitekt M. Wagle, Oslo

Ivar Andersson, Stockholm

Bj. Brynildsen, Bergen

LÆR DEN MODERNE BRIDGE

ARKITEKT WAGLE • AUTORISERT LÆRER • TELEFON 41654

Norsk **B**ridgeforbund

President

Rektor A. Midsem, Ålesund

Vicepresident:

Kaptein Johannes Brun, Oslo

Kasserer og sekretær:

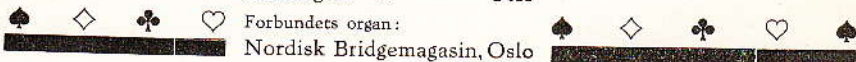
Arkitekt Morten Wagle

Forbundets og sekretærens kontor:

Oskarsgate 37 — Oslo

Forbundets organ:

Nordisk Bridgemagasin, Oslo

Norsk Bridgeforbunds generalforsamling.

avholdtes på Hotel Continental i Oslo den 6. april. Der var fremmøtt henved 150 medlemmer og klubbrepresentanter fra landets forskjellige deler. Vi spår forbundet en rask vekst efter den interesse som generalforsamlingen tydet på.

Rektor A. Midsem, forbundets president, ønsket velkommen og leste årsberetningen. Efter at regnskapet var vedtatt, fulgte en kort diskusjon om turneringsmåter og derefter en diskusjon om forbundets retningslinjer. Det blev fremholdt at forbundet burde bestå av klubber og ikke enkeltmedlemmer, og en henstilling blev gjort til styret om å utrede

saken, hvad styret lovet, så meget mer som styret delte denne opfatning, men hadde funnet at tidspunktet ennu ikke hadde vært inne. Ved valg på to styredmedlemmer istedetfor de uttredende, advokat Torjusen fra Bergen og ingeniør Nickelsen fra Oslo, blev valgt Hj. Blydt Grung fra Bergen og advokat Oluf Aaall fra Oslo.

Derefter fulgte premieutdelingen for Bridge World Olympic, og derpå gikk man over til aftenens turnering, hvori deltok 88 spillere. Ved 1-tiden kunde så premiene for denne turnering utdeles. De åtte førstepremievinnere var:

Som Nord/Syd makkerpar

herrene André og Knudzon, Moss, i sal I, og Folkestad og Trapnæs, Moss, i sal II.

Som Øst/Vest makkerpar

herrene Arne Emil Christensen og Slotfeldt Ellingsen i sal II og Erling Wagle og Munkeby i sal I, begge fra Oslo.

Bordet fanger.

Vi mener bridgebordet, som synes å fange inn nye spillere med en hurtighet og i en utstrekning som bare må forbause. Den bridgespillende skare vokser og vokser. Man må uvilkårlig spørre sig selv om grunnen. Et spill som for noen år siden mer alvorlig kun dyrkedes av et fåtall er idag i ferd med å trenge inn overalt. Og ikke alene er tilslutningen veldig, men trangen til et solid grunnlag er blitt mer almindelig som følge av en jevnere utbredt forståelse av hvad spillet krever.

I nærværende magasins første hefte i 1930 stod en artikkel med overskrift: „Hvad er bridge?“ Den begynner således: „Bridge er som et speil av livet selv. Skiftende muligheter, vekslende chanser, nye kombinasjoner, utallige variasjoner, ingen gjentakelser — dyktighet og hell, fantasi og logikk har den videste tumleplass.”

I disse linjer ligger kanskje noget av et svar på spørsmålet „hvorfør brer spillet sig så sterkt?”

Enhver form for spill må naturligvis mere — det er jo et tidsfordriv. Men mere og mere er to ting. Vår tid med sin innstilling på sport i enhver form synes i bridgen å ha fått nettopp det spennende, krevende og sporty spill som dekker dens krav. Våre fedre vilde kanskje syntes, at et „ivrigt” bridgeparti neppe vilde kunne betegnes som „morsomt” med sine dødstyle perioder av og til avløst av diskusjoner, der kan være kanskje skarpe både i form og innhold.

En forholdsvis ny spiller sa en dag:

„Riktignok er det mest pryl å få, men når bridgen kaller, går jeg.” Spillet fanger, inntar, besnærer og erobrer.

Av førsterangs spillere er der neppe svært mange, men selv de mest ordinære spillere fanges inn av spilletts charme. De, der har et regnehode gleder sig over å kunne regne ut chanser og sannsynligheter, lager statistikk og beregner sin hånd i brøkkdeler

av honnør- og spillestikk. Andre slipper fantasien løs i et dristig kup eller en forbausende bluff — atter andre gleder sig over kortgudenes velvilje og over sitt hell — til alle gir spillet glede og spenning i rikelig mon.

Det er ingen nødvendighet å spille om penger for å ha glede av bridgen. Men en sats fremmer godt spill og er en ballast som hindrer overdreven flagg flying og alskens eksperimenter, bremser ekstravagansene og gjør spillet morsommere.

Bridge, sier mange, bringer ofte frem menneskenes sletteste sider. At så skjer av og til kan ikke benektes, men man må da ikke glemme at uendelig meget oftere viser bridgebordet sider av denne natur som både varmer og gleder. Krig viser mange grumme sider men vel også menneskenes mest sublime. Et spill vilde neppe bringe frem en stor og interessant litteratur, skape tusenvis av klubber og foreninger, hvis det ikke i sig hadde momenter, der var det verd.

For at bridgen skal vare hvæden bør, må spilllets uskrevne lover ikke brytes. Enhver spiller bør være varsom med disse lover, der ikke har straffebestemmelser, men hvis overtredelse med vidende og vilje gjerne følges av en i stillhet anvendt ostrakisme

DEWAR'S "White Label" WHISKY

Spilleoppgave.

Nord:

♠ K,D,8,7

♥ 7,6

♦ E,7

♣ K,D,9,5,3

Syd:

♠ E,6,4

♥ D,10,8,5

♦ K,D,10,6,4

♣ 7

Det er ingen gordisk knute denne gang, men et helt almindelig spill som vi så forleden dag. Vest hadde gitt og hadde åpnet med en hjerter — ingen i farensonen — og sluttmeldingen blev 3 grand hos Syd. Vests utspill var hjerter 4 som Øst tok med knekten og Syd med damen. Hvordan bør Syd legge spillet an, når de to hender var som ovenfor.

Svar på spilleoppgave.

Hos Vest kan plaseres ess, konge i hjerter og kløveress. Syd bør da spille liten ruter til esset på bordet og liten ruter igjen og ta finessen med ruter 10, hvis knekten ikke kommer fra Øst. Har nu Vest ikke ruter knekt, er

spillet vunnet. Har Vest knekten, er det likegyldig hvad han spiller igjen, ti Syd må gjøre et stikk i hjerter eller kløver. Svært enkelt — og allikevel er det slett ikke sikkert at alle vil spille det slik. Det blev ved det bord hvor vi så det, spilt på en annen måte.

Ti kroner til Argus.

Det hendte i en klubb — begge sider i faresonen — at Syd etter at meldingen var gått som følger

Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1 hj.	Pass	Pass	3 kl.
Pass	4 kl.	Pass	6 kl.
Dobler	Pass	Pass	Pass

og Vest spilt ut ruterknekt — tok sig en pause for å se spillet an. Blindemann viste.

Blindemann:

♠ K,Kn,8,5

♥ 6,5,2

♦ E,7,2

♣ Kn,10,9

og

Syd:

♠ Renons

♥ E,D,4

♦ K,D,3

♣ E,K,D,5,4,3,2

Og vi skal ikke fortenke Syd i at han tok et pust i bakken. Bak Syds stol stod en god venn av ham, x, der nød situasjonen og syntes den innbød til i all vennskapelighet å tirre Syd litt. „Det er trist når begjærigheten går for vidt” — bemerket han

elskverdig ut i været — „akkurat en bet.” — „Er du så sikker på det?” sa Syd — „skal vi vedde?” — „Ja — ti mot en, om du vil.” — „Nei,” sa Syd, „vi vedder likt, Vinner jeg, betaler du ti kroner til Argus — taper jeg, gjør jeg det.” Enstemmig vedtatt.

„Det er i grunnen å plyndre dig” sa Syd etter å ha tatt ruter knekten på egen hånd med kongen og spilt en liten kløver til knekten på bordet og Øst viste sig renons i trumf — „jeg må nemlig vinne.”

Er leserne enig med Syd?

Jo — Syd hadde rett. Vest har vist en ruter og tre kløver. Vest må ha spares og da han har meldt hjerter kan han ikke ha spares femte — davilde spar vært meldt. Men da har Syd vunnet sitt spill, idet spares enten sitter fjerde hos Vest eller sparene er færre enn fire.

Leserne har naturligvis alt sett hvordan Syd spilte. Fra blindemann spiltes spar 5, som blev tatt med trumfdame, trumf 3 til 10 på bordet, spar 8 til egen hånds trumfkonge, trumf 4 til blindemanns 9, sparknegt til trumf på egen hånd, ruter dame og liten ruter til esset på bordet — og så sparkonge, hvorpå Syd kastet sin lille hjerter. Og nu må Vest spille hjerter til Syds E. D.

De fire hender var:

Nord:			
♠	K,Kn,8,5		
♥	6,5,2		
♦	E,7,2		
♣	Kn,10,9		
Vest:	Øst:		
♠	E,D,10,9	♠	7,6,4,3,2
♥	K,Kn,10,9,3	♥	8,7
♦	Kn	♦	10,9,8,6,5,4
♣	8,7,6	♣	Renons
Syd:			
♠	Renons		
♥	E,D,4		
♦	K,D,3		
♣	E,K,D,5,4,3,2		

Har Vest færre enn 4 spar, vil blindemanns sparkonge gjøre stikk og resultatet blir det samme.

„Jeg tror jeg gir tyve til Argus” sa x, „pokker skulde forresten vedde med dig.”

Det er det utrolige som hender.

Forleden dag da jeg satt og ante fred og ingen fare, ringte det på telefonen. Redaktøren av bridgemagasinet: „De må sannelig skrive en artikkel i bladet vårt.” — „Umulig. For det første har jeg skrivekrampe og for det annet har jeg ikke noe å skrive om.” — „Det siste gjør ingenting. De behøver da ikke skrive om bridge.”

Se det var no annet. Der åpnet sig nye vyer.

Det kunde jo da være fristende å fortelle om dengang i sommer, da nedskriveren herav strandet utenfor Jyllands østkyst. Efter en times rotur i livbåt kom vi i land i Danmark midt ute på „bondelandet”. Derfra blev vi befordret videre med lastebil en 6—7 km inn til Grenaa. Det er den livligste biltur jeg har vært med på. Minst 80 kms fart på sandete små bygdeveier i slyng og krok mellom idylliske jyske bondegårder med stråtekte hus, snadrende ender og stork på taket. Vi trodde alle vår siste time var kommet. Selve strandingen bleknet til den rene idyll mot dette.

Men med en flott sving og en øredøvende tuting stanset vi plutselig velbeholdne utenfor hotell Dagmar i Grenaa. Chaufføren spratt ned, tok op et fotografiapparat og knipset oss av alle sammen — 9 stakkars skibbrudne Så bukket han og rakte hver især sitt kort med pris pr. bilde, pr. prospektkort, pr. $\frac{1}{2}$ og 1 dusin, alt fritt tilsendt. Slikt går det for sig i Grenaa. Intet under at jeg smiler bredt.

Men for å komme tilbake til bridgen. Jeg begriper ikke at der snart kan skrives noe mer om bridge nu. Jeg blir forresten like forundret og like henrykt hver gang jeg får bridgemagasinet

over dets rikholdige og gode innhold.

Det er morsomt å undervise i bridge, især når elevene blir riktig ivrige og begynner å ane noen av spillets mange muligheter. Det er morsomt å høre slitte kontordamer og trette husmødre komme å si at de blir helt oplivet og at bridgen gir dem nye impulser og får dem til å glemme hverdagens strev en stund iallfall.

Det er det utrolige som hender:

Jeg fikk en elev som fortalte at han hadde spilt bridge i 1925, men senere lagt det bort. Ja, jeg strevete da med ham for å friske det hele op igjen, som jeg trodde. En dag utspant der sig — er ikke det ordet? — følgende replikkveksel: Nu De er renons, må De ta med trumf. Intet svar. — „Ser De ikke at De er blitt renons og må ta med trumf.” — „Jeg vet ikke hvad renons er jeg.” —

En annen elev, denne gang en dame, innrømmet at hun praktisk talt intet kunde. Vi spilte med åpne kort. Hun satt med konge, dame besatt i hjerter foran blindemann som hadde ess, knekt. Nu blev der spilt en liten hjerter op til henne, og jeg sa „Ta nu damen.” — „Å nei lell, det får De mig ikke til,” kom svaret, hvorefter hun spilte seks-

eren. Jeg sa intet, tok bare knekten og så esset. Mine øvrige kort var gode, og hun måtte til slutt kaste så vel hjerterdame som konge. Men neste time kom hun ikke.

Dette hendte i mine grønne dager som lærer i bridge. Jeg er blitt klokere nu.

Ala Sandberg.

Sovende meldere.

Å være våken er en av de første betingelser for å kunne spille bridge. Det er sikkert hopetall av spillere som sitter og sover sig til en utgang, som ikke kan betes, det er — om jeg så må si — den negative søvn, en søvn som nok gir resultater, men hvor resultatene kunde vært ulike bedre. Men vi har en annen slags søvn, den sovende makker som ikke svarer når han har haugevis av støttestikk, og en videre meget kjedelig søvn som mange sikkert har vært ute for, makkeren som tror at en essevising er en farvemelding.

Nord åpnet med en kravmelding på 2 ruter. Øst sa pass, hvorpå Syd med

♠ E,10,7,3

♥ D,Kn,8,3

♦ 7,4

♣ E,6,2

sa 3 grand.

Nord sa 5 ruter, og Syd som øinet en storemomp, sa 6 kløver or siden, når makker sa sine sannsynlige 6 ruter, å si 6 spar og overlate makker valget mellom 7 grand eller 7 ruter. Stor var Syds forbløffelse da Nord sa pass og Øst sa pass og han skulde spille 6 kløver på esset som tredje. Han skjønnte ikke riktig meldingens forløp, for hvis Nord hadde slik kløver at han efter essevisning kunde la sin makker sitte med farven, så burde storeslem vært meldt.

Ruter 8 kom ut fra Vest og Nord la op på bordet.

Nord:

- ♠ K,Kn,2
- ♥ E,4
- ♦ E,K,D,Kn,3
- ♣ K,D,Kn

Syd så på Nord og Nord rødmet, betegnende nok.

Syd:

- ♠ E,10,7,3
- ♥ D,Kn,8,3
- ♦ 7,4
- ♣ E,6,2

Blindemann fikk for ruter-knekt, og Syd tok en pause.

Hvis trumfen satt heldig, måtte allikevel motparten få trumf-stikk, mølle kunde vanskelig gå heldig, og finesse var man nødt til å ta ihvertfall i en farve. Hvis sparfinessen går og sparen sitter forde't *kan* spillet klares. Følgelig spiltes sparknekten fra Nord,

spardame kom fra Øst, Syd stakk med spares og Vest var renons og fikk stikket for trumf 3. Ruter kom op igjen, Nord fikk stikket for ruterdame, trumfet 3 ganger — inne hos Nord siste gang — og all trumfen gikk ut. Så ruterkonge, Øst var renons i ruter og kastet spar, Syd hjerter. Østs kort kunde nu bestemmes; han måtte ha fra først av:

- ♠ D,9,8,6,5,4
- ♥ ? ?
- ♦ x,x
- ♣ x,x,x

Alt avhang nu av hjerterkongens sitz. Satt hjerterkonge hos Vest, kunde den tas på finesse, satt den hos Øst, var spillet oplagt på Squeeze. Sparkonge blev spilt fra Nord og så de to siste rutere. På den siste kastet Øst hjerter 10 og da stillingen nu var

Nord:

- ♠ 2
- ♥ E,4

Syd:

- ♠ 10,7
- ♥ D,Kn

og Øst holder spar 9 og 8, kaster Syd spar 7 og spiller hjerteress som trekker kongen fra Øst, og resten står.

Som det vil sees hadde resultatet av en storeslem i ruter vært avhengig av om Øst spiller ut spar eller ikke. Storeslem i grand går derimot ved samme spillemåte.

Nord gav til næste spill og meldte en ruter. Øst sa pass.

Syd hadde følgende kort:

- ♠ K,5
- ♥ E,D,10,9
- ♦ 3
- ♣ E,K,Kn,8,6,3

Kravmelding 3 kløver. Vest sa pass og Nord gjentok sin ruter-melding, 3 ruter. Syd 3 hjerter og Nord 4 ruter. Nord hadde åpnet i farnsonen, hadde gjentatt sin ruter-melding 3 ganger og mått forutsettes å ha bombe-fast ruter. Men, han måtte ha noget utenom, og han hadde åpenbart hverken hjerter eller kløverstøtte. Han må ha spar, og om han ikke det har, må han ha honnørstikkstyrke i kløver eller hjerter. Syd sa følgende 6 grand, som blev doblet av Vest.

Utspillet var spar 3, og nord kom på bordet.

- ♠ D,10,4
- ♥ 6,5,3
- ♦ E,K,D,10,6,5
- ♣ D

Syd:

- ♠ K,5
- ♥ E,D,10,9
- ♦ 3
- ♣ E,K,Kn,8,6,3

Blindemann la spar 4, knekten kom fra Øst og Syd fikk stikket for kongen. Sparess satts sannsynligvis hos Vest som inviterte, og etter doblingen å dømme var det sannsynligst at Vest også

hadde hjerterkonge, kanskje også knekten. Dessuten var det høist sannsynlig at både ruter og kløveren kunde sitte ujevnt fordelt. Det er best å være forsiktig og Syd spilte spar 5. Vest tok med sitt sparess og satte Nord inn på damen, Syd kastet hjerter 9. På Syds sparspill hadde Øst fulgt med 2-eren, og Vest og Øst hadde altså fra først av 4 spar hver.

Nu måtte kløveren forsøkes, damen spiltes fra blindemann, Syd la en liten, hjerter spiltes fra blindemann, Syd stakk med hjerteress og knekten kom fra Vest. Så kløveress, og Vest viser sig å være renons i kløver. Øst holder altså kløveren. Men da må stillingen ha vært følgende fra først av:

Nord:

- ♠ D,10,4
- ♥ 6,5,3
- ♦ E,K,D,10,6,5
- ♣ D

Vest:

- ♠ E,x,x,x
- ♥ K,Kn
- ♦ Kn,x,x,x,x
- ♣ x

Øst:

- ♠ x,x,x,x
- ♥ x,x,x,x
- ♦ Ingen
- ♣ x,x,x,x,x

Syd:

- ♠ K,5
- ♥ E,D,10,9
- ♦ 3
- ♣ E,K,Kn,8,6,3

og på de to næste kløverspill må Vest enten kaste hjerterkonge eller kaste fra ruter, så han kun

beholder knekten fjerde igjen. Da får Syd—Nord de resterende stikk på ruter.

Nord hadde ikke fortjent slikt resultat, ropper på 2 mompe-spill, og det var bare slump at det gikk som det gjorde, for Nord's åpningsmelding på 1 ruter i annet spill er utilladelig i faresonen.

A. J. S.

Kortlesningsoppgaven.

denne gang er et spill, som redaktøren for nogen tid siden så i Foreingklubben i Oslo.

Vest hadde gitt — ingen var i faresonen — og meldingene gikk således:

	Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1.	Pass	Pass	Pass	1 kl
2.	1 ru	1 hj	1 sp	1 gr
3.	Pass	2 gr	Pass	3 gr

Pass rundt

Utspillet fra Vest var ruter-konge, som blev fulgt av damen og tredje ruterstikk fikk Syd for esset. Blindemann og Øst var begge renons tredje gang.

Hvordan fikk Syd sitt spill, når kortene var:

Blindemann:	Syd:
♠ K,9,8,3	♠ D,10,5
♡ D,Kn,10,3	♡ E,7
◇ Kn,7	◇ E,5,4
♣ E,5,3	♣ K,Kn,7,6,4

Sinalco-Brus

er bedre og friskere enn før.

Nalco — Tlf. 83235.

Allslags
materiell for

BRIDGEKONKURRANSER

fåes hos

HALVORSEN & LARSEN A/S
OSLO

Ønsker De å gi Deres trykksaker

et tiltalende typografisk utstyr, står vi til enhver tid gjerne til tjeneste med råd og veiledning.

Vi trykker: Aviser, bøker, tidsskrifter og kataloger, All slags merkantile arbeider utføres.

Forlang prøver utkast og prisoverslag.

AAS & WAHLS BOKTRYKKERI

Munkedamsvn. 5b. Centr. 16870

Svar på kortlesningsoppgave.

Både Øst og Vest har avgitt en melding og tør da anslåes til omkring $1\frac{1}{2}$ honnørstikk hver Vest har vist $1\frac{1}{2}$ iruter, men vilde neppe åpnet og fortsatt med ruterfarven, hvis han ikke hadde hatt et innkomstkort som han fra først av antok var, og efter å ha sett blindemann, mener å være sikkert. Dette innkomstkort kan ikke være spares, for dette må sitte hos Øst, og efter de gode spar som både blindemann og Syd har kan Syd temmelig sikkert plasere spares femte hos Øst. Vest har da bare en spar. Vests innkomst kan være kløverdame, men det er mer sannsynlig, at det er hjerterkonge, når han fortsetter ruter spillet istedenfor å gå over til makkers spar i tredje utspill. Under denne forutsetning kan Syd ikke håpe å gjøre noget ut av hjerterne, for kommer Øst inn, er spillet tapt. Han må derfor bygge på de to sorte farver, i hvilke han må gjøre i alt 7 stikk for å vinne kontrakten. Han vil, hvis kløverne sitter 3—2 med damen hos Øst kunne gjøre 5 kløverstikk — men hvordan gjøre to sparstikk og samtidig undgå at Øst spiller hjerter til Vest efter at hjerteress er trukket ut. Det er et svakt, meget svakt

håp, at Vests ene spar er knekten. Den er nok temmelig sikkert hos Øst. Syd fant allikevel en utvei. Han spilte spar 10. — 7 kom far Vest — og stakk med kongen på bordet. Øst tok med esset og spilte hjerter. Syd stakk straks med esset og spilte liten kløver til esset på bordet. Og nu fulgte spar 9. Da knekten er hos Øst, er det likegyldig om Øst bruker den eller ikke. I første tilfelle tar Syd med damen og spiller spar 5 igjen, idet bordets spar 8 nu er sikker innkomst — og så fortsettes med kløverne. Tar Øst ikke knekten, lar Syd spar 9 gå og går derefter over til kløverne — og gjør til slutt stikk for spardame. Tar Øst ikke sparkongen med esset, fortsettes bare med spar, og hvad enn Øst gjør nu, vil Syd gjøre sine 3 trekk, idet kløveress er innkomst på bordet. De 4 hender var:

Nord:

- ♠ K,9,8,3
- ♥ D,Kn,10,3
- ♦ Kn,7
- ♣ E,5,3

Vest:

- ♠ 7
- ♥ K,9,6,4
- ♦ K,D,10,9,6,2
- ♣ 10,9

Øst:

- ♠ E,Kn,6,4,2
- ♥ 8,5,2
- ♦ 8,3
- ♣ D,8,2

Syd:

- ♠ D,10,5
- ♥ E,7
- ♦ E,5,4
- ♣ K,Kn,7,6,4

HALLO!

I

En viss balanse er en nødvendig egenskap hos en bridge-spiller. Der møter en så meget som setter krav til en god porsjon balanse. Dessuten medfører enten ens egen eller makkers irritasjon et dårligere spill. Man kan godt diskutere, men man skal vokte sig for det litt sure og egen dyktighet fremhevende smågrin. Post mortem betraktninger skal ikke være små taktløse kjevlerier, men en hyggelig — og ofte lærerrik — prat mellom slagene. Det er nemlig ikke så meget det som sies, som irriterer, men oftest måten det sies på.

II

Bridgens uskrevne lover ,dens etikette, er et stort og omfattende kapittel. Men det centrale punkt er ganske enkelt det at man ikke må skaffe sig nogen fordel på en måte som er uforenelig med begrepet „fair”. De har skapt sig

selv ut fra en almindelig og universell opfatning av dette begrep. Grensene blir både av hensyn til medmenneskenes forskjellighet og som følge av spillets natur svevende, men derfor ikke mindre synlige.

III

Det er et gammelt ord: „Tenk før du handler”. Riktignok tør man undtagelsesvis tvile på dets fortrinlighet —, men i bridge gjelder det absolutt.

Problem.

Nord:

- ♠ E,3
- ♥ E,Kn,9,3
- ♦ 10,5
- ♣ Ingen

Vest:

- ♠ Kn,9
- ♥ K,10,4
- ♦ Kn,9
- ♣ Kn

Øst:

- ♠ Ingen
- ♥ 8,7,5
- ♦ D,7,6
- ♣ 10,5

Syd:

- ♠ 10,5
- ♥ D,6
- ♦ E,K,8
- ♣ 3

Hjarter er trumf. Syd spiller ut og Nord—Syd skal gjøre alle 8 stikk.

Løsning til problem.

Syd:	Vest:	Nord:	Øst:
1. ♡ D	♡ 4 (?)	♡ 3	♡ 5
2. ♠ E (!)	♠ 9	♠ 10 (!)	♠ 6
3. ♡ 6	♡ 10	♡ Kn	♡ 7
4. ♠ 5	♡ K	♡ E	♡ 8
5. ♠ 10	♣ Kn (?)	♡ 9	♣ 5
6.		♠ E	?

Kaster Øst kløver 10, har Syd ruter konge og kløver tre, og kaster Øst ruter 7, får Syd for ruter konge og ruter 8.

Ad V. Vest kan ikke kaste spar 9, da Nord da får 2 sparstikk. Kaster Vest ruter knekt, får Syd saks over Østs rutere, hvorfor Nord i II stikk skal legge ruter 10.

Ad I. Der må ikke åpnes med ruteress, men med hjerterdame, for stikker Vest damen, må Nord stikke over og returnere ruter 10.

Nyheter | fra | Bridgeverdenen.

BERGENS BRIDGEKLUBB.

Klubben har fått en voldsom tilslutning og teller allerede nu ca. 250 medlemmer. I anledning starten blev der arrangert en turnering hvortil der hadde meldt sig hele 96 deltagere. Turneringen tok sin begynnelse en lørdag aften kl. 9, og var anlagt som en duplikatturnering mellem 24 lag. Først blev der spillet en serie

på 8 spill, hvorved 12 lag blev utslått, men disse fortsatte derefter konkurransen innbyrdes. — Derefter blev der nok en serie på 8 spill, hvorefter der stod tilbake 4 grupper a 6 lag. Disse fire grupper blev benevnt:

Forcing-klassen

Duplikat A

Duplikat B

Duplikat C.

Konkurransen bød selvsagt som de fleste duplikatturneringer på mange overraskelser. Den var imidlertid meget underholdende og spennende og gav følgende sluttresultat:

Forcing-klassen 1. premie:

Fruene R. Dogger, Blanche Wallem, frkn. A. Zimmer, Elisabeth Konow.

Duplikat A 1. premie:

Chr. Gran, Gerhard Gran, Einar Kielland, Edv. Mowinckel.

Duplikat B 1. premie:

Astrid og Edv. Riisøen, Anna og Torbjørn Hermanrud.

Duplikat C 1. premie:

Daisy og Halvdan Riisøen, fru Daisy Bruusgård, pr.løitn. Sigurd Aarstad.

Femklubbturneringen.

i Oslo mellem Den Merkantile Klub, Kongelig Norsk Automobilklub, Kongelig Norsk Seilforening, Kristiania Klub

og Militære Samfund fant sted den 30. og 31. mars. Der spiltes som vanlig 48 spill i 8 serier à 6 spill. Turneringslederen, disponent Ø. Koppe-
rud, avvirket som vanlig turneringen på en fortrinlig måte.

Der er nu spilt 4 ganger, og tidligere er pokalen vunnet av Militære Samfund, Seilforeningen og Kristiania Klub som vant forrige gang, men nu måtte levere den tilbake til Seilforeningen, der derved fikk to aksjer i pokalen, som må vinnes tre ganger. Seilforeningens seirende lag bestod av herrene Thv. Glad, N. M. Nielsen, Bang og Lenning. Beste makkerpar var Glad og N. M. Nielsen og nest beste Engedahl og Smith fra Militære Samfund.

Turneringen gav mange morsomme spill og var meget spennende, da ledelsen stadig skiftet.

Bykampen Bergen—Oslo.

Denne kamp — som blev arrangert av Norsk Bridgeforbund — var imøtesett med stor spenning. Man visste jo på forhånd at det fantes fremragende bridgespillere i begge byer. Spillere fra begge byer har jo nu i en årrekke plasert

sig som de beste i de av pressen arrangerte turneringer, og man har sett at både Oslo og Bergen har kunnet sende utmerkede spillere til de lag vi har stillet i turneringer med andre land. At begge byer hadde gode spillere var således på det rene. Men hvilken by hadde de beste? Hvilken by kunde stille det beste lag? For om mulig å bringe dette på det rene, var det da at den ovennevnte turnering blev avholdt.

Uttagningen av spillere hadde forbundet overlatt til to komitéer — en for hver by. Hvert bylag måtte minst bestå av 8 spillere, idet det skulde spilles samtidig ved 4 bord. Følgende herrer blev opnevnt som deltagere fra Oslo: Kaptein Johannes Brun (lagets kaptein), advokat Oluf Aall, disponent Arne Emil Christensen, o.r.sakfører Reidar W. Gundersen, advokat Eilif Heiberg, kontorchef Jan G. Helmer, disponent Per Helmer, skibsreder S. Holter-Sørensen, o.r.sakfører Otto Kreftig, direktør N. M. Nielsen og disponent Trygve Sommerfelt. Samtlige disse var med i turneringen.

Uttagningskomitéen i Bergen hadde opnevnt følgende herrer: Agent Bj. Brynildsen (lagets

kaptein), avdelingsingeniør Eilif *Erichsen*, ingeniør Lars *Frønsdal*, skibsmegler Chr. K. *Gran*, kjøpmann Hjalmar *Blydt Grung*, agent Sverre *Blydt Grung*, agent Bjarne *Johnsen*, kjøpmann Einar *Kielland* og kjøpmann Edv. C. *Mowinckel*. Hr. Chr. K. *Gran* blev dessverre forhindret fra å møte. Alle de andre deltok imidlertid i turneringen.

Forbundet hadde bestemt at turneringen skulde avholdes på dr. Holms hotell på Geilo dagene 11. og 12. mars, og noget heldigere valg av tid og sted kunde vanskelig tenkes. Deltagerne fikk derved anledning til ikke bare å dyrke bridgen, men også til å delta i alle de gleder som et opphold på et av våre beste høifjellshoteller kan skaffe oss ved vintertid. Anledningen blev da også benyttet i full utstrekning. Man gikk på ski, solte sig og nød i det hele tatt tilværelsen.

Turneringskomitéen som bestod av forbundets president, hr. rektor A. *Midsem* (formann) og forbundets sekretær hr. Morten *Wagle*, hadde i samråd med de to lagkapteiner utarbeidet et reglement for turneringen.

Ifølge dette reglement blev der spilt ialt 48 spill opdelt i

4 sesjoner à 12 spill. 1. sesjon spilte man lørdag 11. mars og de øvrige 3 sesjoner søndag 12. mars med en pause mellom hver sesjon.

Man spilte ved 4 bord med et makkerpar fra hvert bylag ved hvert bord i motsatt retning. To og to bord spilte mot hverandre. De samme spill blev spilt ved alle fire bord. I hver sesjon blev det gitt en «runde» på 3 spill ved hvert bord, og disse spill gikk så på omgang til de andre bord. Resultatet blev beregnet gjennom matchpoints, som blev gitt for hver runde på følgende måte: Det seirende lag ved de to konkurrerende bord fikk 1 matchpoint, hvis forskjellen ikke var over 300 spillepoints tilsammenlagt for de 3 spill som dannet en runde, 2 points hvis forskjellen var over 300, men ikke over 600, 3 points hvis den var over 600, men ikke over 900, og 4 points hvis forskjellen var større.

Turneringen foregikk efter de amerikanske lover for duplikat-bridge. Man beholdt således den gamle pointsberegning for storeslem og fikk 50 points for partscore. Hvert spill dannet et avsluttende hele. I halvparten av spillene hadde man på forhånd tildelt partscore.

Halvparten av spillene foregikk i faresonen.

Oslo sikret sig i første sesjon en ledelse på 5 matchpoints. I annen sesjon øket laget forspranget med ytterligere 6 points. Men så vendte lykken sig. Bergen reduserte forspranget med 4 points i 3. sesjon. Da 4. sesjon skulde begynne, hadde således Oslolaget kun et forsprang på 7 points. Man mente imidlertid at dette forsprang var såpass stort at det vilde bli vanskelig å ta det igjen for Bergenslaget. Det så imidlertid en stund ut som man her hadde forregnet sig. Bergenslaget spilte «på høigear», mens Oslolaget la sig på defensiven. Det viste sig at Bergenslagets taktikk var den riktige. Laget scoret det ene matchparti efter det annet, og før rapporten fra det siste bord innløp, stod laget som det beste med 2 points forsprang. Spenningen var nu stor ved dommerbordet. Og deltagerne var selvsagt ikke mindre spent. Noen beskjed om regnskapets stilling kunde man ifølge turneringens reglement ikke få før sesjonens slutt. Men man følte jo hvilken vei vinden blåste, og man forstod at Bergenslaget hadde gjort det særlig godt i siste sesjon. — Oslospillerne

betraktet med spent oppmerksomhet forbundets populære sekretær. Arkitekt *Wagle* er jo Oslogutt. Og selv om man er medlem av turneringskomitéen må man få lov til å ha sine sympatier. Arkitekten så temmelig dystert ut. — Så innløp endelig rapporten fra det siste bord. Turneringskomitéen mottok den med iver. Et ganske litet smil iakttok man nu hos arkitekten, og Oslospillerne forstod at slaget allikevel var vunnet. Rapporten fra det siste bord bragte Oslolaget seiren. Oslolaget fikk nemlig 3 points og seiret med 1 points overvekt. Oslolaget hadde ialt scoret 33 matchpoints mot Bergenslagets 32 points. Av spillepoints scoret Oslo ialt 21 490 mot Bergen 20 350. Hvis spillepoints hadde vært avgjørende — og det hadde de vært under forutsetning av at lagene stod likt i matchpoints — hadde altså Oslolaget vunnet med 1240 points overvekt. Seiren var følgelig ikke stor, men det var dog en seir, og Oslospillerne mottok resultatet med jubel. Bergenslaget tok nederlaget med godt humør, og lykkønsket sine motstandere.

Turneringen hadde tatt så lang tid at man først kl. 24 kunde samles til middag. Denne

var meget belivet, og det blev holdt en rekke taler. Først utdelte presidenten et minnebeger til hver av det seirende lags deltagere, og for hvert av lagene blev det utbragt et «leve». Det blev videre talt for Norsk Bridgeforbund og dets menn, som på en slik utmerket måte hadde planlagt og arrangert den turnering som nettop var blitt avvirket. Særlig hyltet man forbundets president, hr. rektor A. Midsem som av interesse for saken hadde reist den lange vei fra Ålesund via Oslo til Geilo for å overta ledelsen av turneringen, og som hadde ledet den på en slik måte som ingen kunde ha gjort bedre. Når alt foregikk så knirkefritt som det gjorde, var det ikke minst turneringsledelsens skyld.

Ja, så var da den første bykamp i Bridge mellom Oslo og Bergen slutt. Resultatet viste at de to byer kunde stille helt jevnbyrdige lag mot hinannen. Den første bymkamp blir nok ikke den siste. Det vilde da også være synd. Man får håpe at bridgeforbundet ser sig istand til hvert år fremover å arrangere en lignende kamp mellom de to byer. At samtlige spillere som var med i den første bykamp er av samme

mening, er det ingen grunn til å tvile på. Alle fant at det hadde vært en overmåte morsom og spennende kamp.

Ser man litt på de spill som blev spilt under turneringen, vil man finne at meldingene har vært av særlig stor betydning. Spillene var av den art at meldingene kunde falle meget forskjellig. Det viste sig da også til slutt at det var ytterst få spill som var blitt meldt på samme måte vd de 4 bord. — Motspillet hadde også en dominerende rolle under turneringen. Derimot fikk ikke selve spillerens spill så stor betydning for resultatet. Spillene var ikke av den art.

Til slutt et par spill fra turneringen:

Spill nr. 17.

Nord:

- ♠ Kn
- ♥ K,D,Kn,10,6
- ♦ K,8,6
- ♣ Kn,7,6,3

Vest:

- ♠ 8,4
- ♥ 5,3
- ♦ E,D,10,5,4,3
- ♣ K,8,2

Øst:

- ♠ E,10,2
- ♥ 8,7,4,2
- ♦ Kn
- ♣ E,D,9,5,4

Syd:

- ♠ K,D,9,7,6,5,3
- ♥ E,9
- ♦ 9,7,2
- ♣ 10

Nord gir. Nord-Syd i faresonen med 30 på ny utgang.

Øst-Vest utenfor faresonen. 80 på utgang.

På dette spill vant Bergenslaget ved alle 4 bord. Ved de to bord hvor Oslospillerne satt Nord-Syd blev disse meldt op i 4 spar, og begge makkerpar gikk bet. Ved det ene av de bord hvor Bergensspillerne satt Nord-Syd fikk de beholde sin kontrakt på 3 spar og fikk derved utgang. Ved det annet bord blev meldingen på 3 spar meldt over av Oslospillerne med 4 kløver, som de fikk beholde. Men da Oslospillerne her gikk en bet, vant Bergensspillerne også ved dette bord.

Psykiske meldinger var det ikke mange av, men de blev da av og til praktisert og tildels med held. At selv de av Culbertson så ilde omtalte «shift bids» til sine tider kan bringe fordeler, viser således

Spill nr. 6: Nord:

♠ K,Kn
♥ E,K,8,7,5,2
♦ E,K,D,8
♣ K

Vest:

♠ E,D,10,6
♥ 9,6
♦ Kn,6,4,2
♣ 10,5,4

Øst:

♠ 9,8,7,4,2
♥ Kn
♦ 10,9,7,5,
♣ 9,3,2

Syd:

♠ 5,3
♥ D,10,4,3
♦ 3
♣ E,D,Kn,8,7,6

NORA SELTERS

Telefon centralbord 27010.

Øst gir. Ingen i faresonen. Begge 70 på utgang.

Ved alle bord meldte og fikk Nord-Syd lilleslem i hjertet. Ved ett bord blev imidlertid meldingen doblet, idet Syd åpnet med 1 spar. Den senere meldte lilleslem blev da doblet av Vest, som jo måtte anta at Sp. K var plasert hos Syd.

Til de psykiske — eller iallfall semipsykiske — meldinger må man vel også regne de meldinger som blev avgitt ved to konkurrerende bord i

Spill nr. 34:

Nord:

♠ K,10
♥ D,8,3
♦ Kn,7,6,3
♣ K,D,3,2

Vest:

♠ E,9,7,5
♥ 10,9,6,4
♦ E,8
♣ E,8,6

Øst:

♠ D,8,4,2
♥ Kn,7,5,2
♦ D,9,2
♣ 9,4

Syd:

♠ Kn,6,3
♥ E,K
♦ K,10,5,4
♣ Kn,10,7,5

Øst gir. Begge i faresonen. Nord-Syd 20 på 2. utgang.

Ved to av bordene blev der meldt pass rundt. Ved det 3.

● CELLERI ● SALT ●

bør ikke savnes på Deres bord en bridgeaften

M C. CORMICK & CO.

Telefon:
5 8 0 6 5

Generalagenter:

_____ **ANDR. L. GJERSØE**

Autorisert bridgelærer o.r.sakfører Otto Krefting

St. Olavsgate 31, Oslo.
Telefon 14068 — 13338.

Turneringer arrangeres.

(Lag-, makkerpar- og enkeltmannskonkurranser.)

Undervisning for begynnere og viderekomne.

(Culbertson 1933, Vanderbilt 1933, Det offisielle system m. v.)

Følg med Drottningholms store reise til Sydspanien, Afrika etc.

Havner	Ankomst	Ophold	Avgang
Oslo	—	—	26. juli kl. 8.30
Gøteborg	26. juli kl. 15.05	1 time	26. „ „ 16
Cadiz (Sevilla)	31. „ „ 7	19 „	1. august „ 2
Tanger	1. august „ 7	12 „	1. „ „ 19
Casablanca (Rabat)	2. „ „ 6	18 „	2. „ „ 24
Madeira	4. „ „ 7	14 „	4. „ „ 21
Lissabon	6. „ „ 9	17 „	7. „ „ 2
Gøteborg	11. „ „ 7	7 „	11. „ „ 13.50
Oslo	11. „ „ 20.15	—	—

Minimumspris Oslo—Oslo: Kr. 375,—. Omkostningene sammenlagt for landturene med en utflukt i hver havn maksimum kr. 120—130.

Forlang opplysninger hos **BERG-HANSEN & CO.**

En del komplette årganger fra 1932 har vi ennå av N. B. M.

De nye medlemmer som måtte ønske også disse hefter, vil ved innsendelse av kr. 6.— få den tilsendt franko.

LA IKKE DERES HAVE-GJERDER FORTÆRES
AF RUST OG RÅTE!

„TRITON“ mønje
BESKYTTER

Boks 114

STENER ENGELSTAD – OSLO

SPAR

på utgiftene

Meld Dem til

NORSK REMSKIVEBELEGG

KIRKEGATEN 8

når rentrekket på Deres maskiner ikke virker tilfredsstillende.

OSLO SPAREBANK

OSLO

Fondsmægler
Isak Nielsen
Telf. formiddag 26 240

Bridgeundervisning

Overretssakfører **Hjalmar Bergsjø**

Karl Johansgt. 16 V (inng. Kongensgt.), Telef. 20184

bord, hvor Oslospillerne satt Nord-Syd- åpnet Syd.. Slutt-meldingen blev 3 grand og resultatet blev 1 bet. Ved det 4. bord, hvor Oslospillerne satt Øst-Vest, åpnet Vest med 1 sp. som han fikk beholde. Resultatet blev 1 trekk. Oslospillerne tapte på dette spill ialt kun 20 spillepoints. Men disse 20 points viste sig senere å utgjøre ikke mindre enn 2 matchpoints, idet de to lag stod meget jevnt i denne runde. Bergenslaget vant således runden med kun 10 spillepoints overvekt, og fikk 1 matchpoint. Hvis det var blitt passet ved alle bord, var dette point istedet gått til Oslo-laget.

O. K.

Kortlesning!

Det er bare et par dager siden vi så denne bedrøvelige slutt-melding. Og det var ikke ukyn-dige spillere heller. Nord—Syd var i faresonen med Vest som giver og efter tre passer startet Syd med 2 kløver. Nord hadde disse kort og meldingen forløp således:

Nord:

- ♠ Kn,10,x,x
- ♥ K,Kn,x,x
- ♦ K,Kn,x
- ♣ x,x

	Vest:	Nord:	Øst:	Syd:
1.	Pass	Pass	Pass	2 kl
2.	Pass	2 gr	Pass	3 ru
3.	Pass	4 ru	Pass	4 hj
4.	Pass	Pass	Pass	

Ja — naturligvis var det rystende, for Nord kan lese sin makkers hånd temmelig tydelig og må se, at lilleslem er oplagt — kanskje storeslemmen også, hvis Syd får melde igjen. Vi vil ikke engang opgi Syds hånd — da alle leserne allerede har sett den.

Når de store gjør feil,

trøster det oss små. Et eksempel til fra Buller—Culbertson-mat-chen i London i forfjor.

Giver var Nord, Øst og Vest var i faresonen. Engelskmennene satt Nord—Syd, Amerikanerne Øst—Vest. Sluttmeldingen var 2 grand, spilt av Nord og Øst spilte ut hjerter 5.

Nord hadde:

- ♠ D,8,5
- ♥ E,D,8
- ♦ E,8,6,4
- ♣ E,8,4

Syd (blindemann):

- ♠ K,Kn,4
- ♥ K,3,2
- ♦ D,Kn
- ♣ 10,7,5,3,2

Nord fikk sine 2 trekk, men ikke mer — et temmelig magert resultat for eksperter, synes vi.

Nord stakk med hjerteres og

**PARELIUS
SELTERS**

Tlf. centralb. 17027.

spilte kløveress og nok en kløver — begge motspillere fulgte begge ganger og Øst blev inne og spilte ruter 5, og Vest stakk over blindemanns dame med kongen — og Nord fulgte på med ruter 4. Vårt lag har mange ganger spurt hvorfor? Ved å ta med esset er jo spillet vunnet foruten å gi utsikt til overstikk, uten noen risiko. Likeså litt som vi foreslår at sluttmeldingen bare blev to likeså litt forstår vi spillemåten. Vi ber om forklaring.

Ung bridgestudent.

Er der nogen som vil opta diskusjonen med det unge lag, så ofrer vi gjerne litt spalterum. Det omhandlede spill er spill nr. 47.

Redaksjonen.

Da spilleren i 3 grand ikke kom inn

på egen hånd. Det lyder som en skrøne, men det hendte virkelig en spiller i Oslo forleden. Etter forskjellige meldinger var Syd spiller med tre grand og kortene var fordelt således:

Nord:

- ♠ D,10,4
- ♥ E,Kn,10
- ♦ K,D,9,8,6,3
- ♣ K

Vest:

- ♠ E,Kn
- ♥ K,8,6
- ♦ 7,4
- ♣ Kn,10,9,7,5,2

Øst:

- ♠ 9,8,5,3
- ♥ 9,7,3
- ♦ E,Kn,10,5,2
- ♣ 8

Syd:

- ♠ K,7,6,2
- ♥ D,5,4,2
- ♦ Renons
- ♦ E,D,6,4,3

Vest åpnet med kløverknekt og blindemann fikk stikket for kongen — og Syd, som nu gjerne vilde inn på egen hånd, spilte spar 4 fra bordet og stakk med kongen. Vest syntes ikke det var noen

Dr. Dralle's Birken-wasser

det gamle gode hårmiddel

mot
flass og håravfall

Tilkjent
6 GRAND PRIX

grunn til å holde på esset og stakk over, idet han syntes det var påfallende at ruter ikke blev rørt. Vest fortsatte med spar-knekt like godt — og bordet blev inne med damen, og hjerter 10 blev spilt i det håp at kongen satt hos Øst. Da kongen ikke kom, stakk syd med damen, og kongen kom på fra Vest, som nu ante Syds vånde og spilte hjerter igjen, og blindemann blev inne Syd hadde nu intet valg og spilte først bordets siste hjerter og derpå ruterkonge som Øst stakk med esset og spilte spar — og blindemann var igjen inne og spilte ruter 9, som Øst tok med knekten, tok sitt sparstikk og spilte liten ruter — og Øst måtte få ennu et ruterstikk — to beter — og en hyggelig skål med Syd som fortjente å trøste sig litt.

Spørsmål og svar.

På grunn av dets lengde kan vi kun få ett spørsmål med, de andre må utstå til senere. Spørsmålet håper vi har interesse for størsteparten av våre lesere; men dyktigere spillere kan rolig hoppe over det.

Spørsmålet er sendt oss fra en bridgeklubb på „—”. De fire spillere spør, hvem der har rett — og leserne vil sikkert more sig over å finne en avgjørelse før de ser på vårt svar.

Forhistorien er denne:

Syd åpner som giver med 2 grand, Øst passer, Nord 3 ruter og Syd 3 grand, som passes rundt.

Vest spiller ut spar 2. Blinde-mann, Nord, legger op:

♠ 9,5,4
 ♥ 6,4,3
 ◇ K,Kn,9,6,4,3
 ♣ K

og Øst har:

♠ 10,8,3
 ♥ Kn,10
 ◇ E,D,7,5
 ♣ Kn,7,5,4

Nu gikk spillet på følgende vis.

Vest stakk den utspilte 2 med 8 og damen hos Syd fikk stikket. Syd fortsatte med ruter 10, som Øst tok med damen — Vest la ruter 8. Øst spilte så spar 10, som Syd lot gå, men stakk neste spar med esset og spilte en liten ruter, som blindemann tok med 9 og Øst med esset — og Syd fikk resten, 4 trekk.

Efter spillet blev diskusjonen ganske livlig, og hver av de 4 spillere hadde sin egen mening om hvordan der burde vært spilt.

I Østs har vi sett av spillet; der forlyder intet i den mottatte skrivelse om at han senere skiftet standpunkt.

II Vest mente at Øst ved hans kast av ruter 8 måtte forxtå at Syd hadde ruter igjen, og derfor burde latt første ruter gå og først stukket den annen for å kunne

stoppe ruterfarven på bordet. At Syd hadde spares og kløveress var jo klart.

III *Nord* mente at Vests feil var den å spille tredje spar — han skulde da spilt en kløver for å ta ut inkomsten på bordet.

IV *Syd* mente at Vest skulde tatt ruter og spilt hjerter igjen, da det vilde blitt bet.

Ja, det var jo en ganske vakker julekurv.

Leseren ser sikkert med et smil for sitt indre øie mange av vinterens bridgeaftener — og de fire spillere på „—?—” vilde finne sig selv igjen overalt i verden. Og svært ofte er det som hos våre fire venner på „—?—”, at alle saammen hr urett. Vi vil i parentes bemerke, at det er oss en særdeles glede, når vi kan felle en slik dom at alle 4 spillere neste kortaften i det hele tatt slett ikke kommer inn på saken — en tid fremover en slik klubb den rene idyll. — Og så må leseren felle sin dom.

Øst bør ta første ruter og straks spille kløver — og ruterne på bordet er gjort døde, da der kun er en ruter igjen hos Syd. At Syd har denne er helt på det rene, for med en singleton i ruter vilde han meldt farve. På denne måte undrar han spilleren et stikk — det er ingen grunn til å la første ruter gå som Vest mente. Det er heller ingen grunn

til å spille spar 10, for Syd kan ha både esset og kongen i spar og gjør da ruterne på bordet gode, så Nords mening^{er} bygget på en viden, Øst ikke kunde ha.

Ved å spille på den angitt måte kunde Øst regne sig til at Syd måtte gå bet, hvis han ikke på egen hånd kunde fullføre kontrakten, idet han hele tiden må spille fra sin egen hånd, og at Syd er så sterk er ikke rimelig. Øst har allerede et stikk — ruterstikka — og syd har et sparstikk. At Syd kan gjøre 3 stikk i kløver er sannsynlig, men mer enn 4 kløver har Syd ikke. Da vil Syd ha minst ett sparstikk, muligens to, men to er mer enn tvilsomt, og selv om det skulde være så, så måtte Syd for å få kontrakten også ha tre stikk i hjerter. Han måtte da hatt en så usedvanlig sterk hånd, at ethvert motspill var håpløst fra først av. Men enten det er mulig å gjøre Syd bet eller ei, så bør spillet gå som angitt, for hvis spilleren kan betes, vil det best skje på denne vis og kan han ikke betes, så vil det redusere hans overstikk til det minst mulige.

Syds og Vests hender er ikke angitt, men efter meldinger og resultat har Syds sett omtrent slik ut. Syd:

4 E,D,x

♥ E,D,x,x eller E,K,x,x,

♦ 10,x

♣ E,D,x,x

Sandy Fraser

Scotch whisky

MERE KULTIVERT
derfor mildere i smag,
men UBETINGET
sterkere. . . .
Derfor bare trefjerde-
parten af det vanlige.

Kr. 15.10 pr. flaske i Vinmonopolets utsalg.

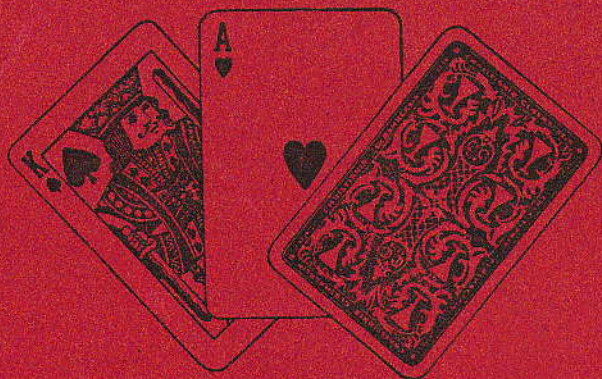
DOMINO

SHERRY AMONTILLADO

ER

prototypen for den edle
drue fra Andalusien.
Den vinner dag efter dag.

Kr. 5.— pr. flaske i Vinmonopolets utsalg.

Våre kortspill „MOMP“

er det alltid en fornøielse å spille med.

Faller godt i hånden.

Holder sig lenge pene.

Finnes i rødt og blått.

PRIS
kr. 2.75

GLASMAGASINET
GRUNNLAGT · 1739